

UMCS
INSTYTUT NAUK
O POLITYCE I ADMINISTRACJI

Polityce i Administracji

UNIwersYTET MARII CURIE-SKŁODOWSKIEJ
Instytut Nauk o

Dr hab. Małgorzata Podolak, prof. UMCS | Katedra
Systemów Politycznych i Praw Człowieka

Dr hab. prof. UMCS Małgorzata Podolak
Katedra Systemów Politycznych i Praw Człowieka
Instytut Nauk o Polityce i Administracji
Wydział Politologii i Dziennikarstwa UMCS

Lublin 29 września 2026 r.

RECENZJA
rozprawy doktorskiej
mgr Małgorzaty Kaczorowskiej pt. „Analiza dyskursu prasowego
na temat lasów w Polsce w latach 2023–2024. Perspektywa krytyczna”,
Rzeszów 2026

Dysertacja została napisana pod kierunkiem naukowym dr hab. prof. Uniwersytetu Rzeszowskiego Anny Siewierskiej.

Podstawą sporządzenia niniejszej recenzji jest uchwała Rady Naukowej dyscypliny „nauki o komunikacji społecznej i mediach” Wyższej Szkoły Informatyki i Zarządzania z siedzibą w Rzeszowie z dnia 29 lipca 2026 roku.

Problem badawczy

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, iż recenzowana rozprawa doktorska mieści się w obszarze badawczym dyscypliny nauki o komunikacji społecznej i mediach, zarówno na poziomie teoretycznym, jak i metodologicznym. Wybór problematyki dotyczącej dyskursu prasowego na temat lasów w Polsce należy ocenić jako trafny, aktualny oraz posiadający istotny walor poznawczy.

Autorka w dysertacji skoncentrowała się na sposobach konstruowania i reprezentowania aktorów społecznych, stosowanych strategiach dyskursywnych, mechanizmach kreowania wizerunku własnego oraz obrazu przeciwników, a także na relacjach władzy ujawniających się w przekazach prasowych. Tak określony przedmiot badań sytuuje rozprawę w obszarze interdyscyplinarnego namysłu nad dyskursem medialnym i komunikowaniem publicznym, a zarazem nad procesami społecznego i politycznego konstruowania znaczeń, wartości i sposobów rozumienia ochrony oraz gospodarowania zasobami przyrodniczymi.

Podjęcie wskazanej problematyki należy uznać za uzasadnione zarówno z perspektywy naukowej, jak i społecznej. Kwestia funkcjonowania lasów w Polsce w coraz

większym stopniu wykracza poza ramy dyskusji dotyczącej wyłącznie gospodarki leśnej i ochrony przyrody, stając się przedmiotem szerszych sporów społecznych, aksjologicznych i politycznych. Dotyczą one m.in. sposobów gospodarowania zasobami przyrodniczymi, zakresu i form ochrony przyrody, społecznych funkcji lasów oraz miejsca i roli Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe w systemie zarządzania tymi zasobami. Autorka trafnie dostrzega, że przemiany zachodzące w sposobie publicznego ujmowania problematyki leśnej znajdują odzwierciedlenie w przekazach medialnych, które nie tylko relacjonują istniejące konflikty, lecz także uczestniczą w procesie ich definiowania, interpretowania i nadawania im określonych znaczeń.

W tym kontekście na uwagę zasługuje uwzględnienie w rozprawie kilku istotnych czynników wpływających na kształt współczesnego dyskursu o lasach. Autorka odwołuje się m.in. do konfliktu dotyczącego Puszczy Białowieskiej, przemian w sposobie społecznego postrzegania Lasów Państwowych, wzrostu zainteresowania lasami i ich funkcjami społecznymi w okresie pandemii COVID-19, a także nasilającej się polityzacji problematyki leśnej. Szczególne znaczenie przypisuje przy tym okresowi kampanii wyborczej w 2023 r., który stanowi istotny kontekst dla analizy sposobów wykorzystywania kwestii związanych z lasami w debacie publicznej. Przyjęcie takiej perspektywy pozwala sytuować analizowany dyskurs w szerszym układzie procesów społecznych i politycznych, a tym samym wykraczać poza czysto językową analizę materiału prasowego.

Należy w tym miejscu przypomnieć, że w 2014 roku pojawiła się propozycja przeprowadzenia ogólnokrajowego referendum dotyczącego utrzymania ówczesnego systemu funkcjonowania Lasów Państwowych. Pomimo zebrania ponad 2 milionów podpisów referendum nie zostało przeprowadzone, a wniosek został odrzucony przez Senat.

Zakres empiryczny badań został określony w sposób precyzyjny i obejmuje dyskurs prasowy obecny w wybranych ogólnopolskich tytułach. Korpus badawczy tworzą artykuły opublikowane w latach 2023–2024 na łamach dzienników „Gazeta Wyborcza” i „Rzeczpospolita” oraz tygodników „Do Rzeczy” i „Polityka”. Dobór wskazanych tytułów został uzasadniony ich obecnością w ogólnopolskiej przestrzeni debaty publicznej oraz reprezentowaniem odmiennych profili ideowych i redakcyjnych. Przyjęcie tak skonstruowanych ram stwarza możliwość uchwycenia zróżnicowania sposobów konceptualizowania problematyki leśnej oraz porównania strategii dyskursywnych występujących w przekazach medialnych o odmiennym profilu.

Wybór prasy jako podstawowego źródła materiału empirycznego należy rozpatrywać również w kontekście przyjętych założeń teoretycznych. Przekazy prasowe nie są bowiem traktowane w rozprawie jedynie jako neutralny zapis toczącej się debaty, lecz jako teksty uczestniczące w procesie konstruowania rzeczywistości społecznej. Takie ujęcie odpowiada przyjętej przez Autorkę perspektywie badawczej i umożliwia analizę

sposobów, za pomocą których określone podmioty, wartości, interesy i stanowiska są w dyskursie legitymizowane, marginalizowane bądź podważane.

Podstawę metodologiczną rozprawy stanowi Krytyczna Analiza Dyskursu, a w szczególności Historyczna Analiza Dyskursu rozwijana w pracach Ruth Wodak. Wybór tego podejścia wydaje się adekwatny do przedmiotu badań, ponieważ umożliwia analizowanie praktyk dyskursywnych w ścisłym powiązaniu z ich kontekstem historycznym, społecznym, politycznym i kulturowym. Istotnym walorem przyjętej perspektywy jest możliwość wyjścia poza analizę formalnych właściwości tekstu i rekonstrukcji mechanizmów, za pomocą których w przekazach medialnych konstruowane są określone reprezentacje rzeczywistości społecznej.

Wykorzystanie narzędzi Historycznej Analizy Dyskursu pozwala Autorce zwrócić uwagę na strategie dyskursywne stosowane przez poszczególnych uczestników debaty, sposoby argumentowania oraz obecne w analizowanych wypowiedziach toposy. Perspektywa ta stwarza również możliwość uchwycenia sposobów pozytywnego przedstawiania własnej grupy i negatywnego konstruowania grup uznawanych za konkurencyjne lub przeciwstawne, a także prześledzenia mechanizmów legitymizowania określonych stanowisk i działań. Z punktu widzenia celów rozprawy szczególnie istotne jest zatem połączenie analizy językowej z próbą rekonstrukcji relacji społecznych i układów władzy ujawniających się w badanym dyskursie.

Przyjęta przez Autorkę problematyka badawcza, zakres materiału empirycznego oraz podstawy metodologiczne tworzą spójną konstrukcję umożliwiającą analizę medialnych sposobów konceptualizowania lasów i konfliktów dotyczących ich funkcjonowania. Jednocześnie specyfika przyjętej metodologii nakłada na Badaczkę wymóg szczególnie precyzyjnego uzasadnienia doboru materiału, konsekwentnego operacjonalizowania kategorii analitycznych oraz wyraźnego oddzielenia obserwacji wynikających z analizy tekstów od interpretacji dotyczących szerszego kontekstu społecznego i politycznego. Kwestie te mają istotne znaczenie dla oceny wartości poznawczej i metodologicznej uzyskanych wyników.

Za szczególnie istotne należy uznać wskazanie przez Autorkę luki badawczej. W przedstawionym materiale dokonano przeglądu dotychczasowych badań dotyczących konfliktów ekologicznych, Puszczy Białowieskiej, percepcji przyrody przez leśników oraz międzynarodowych badań nad dyskursami leśnymi. Na tym tle Autorka wskazuje na brak systematycznej analizy sposobów konstruowania znaczeń i reprezentacji aktorów społecznych w polskim medialnym dyskursie o lasach.

Tytuł rozprawy w pełni odpowiada jej zawartości. Badania empiryczne obejmowały okres 2023–2024.

Struktura rozprawy

Dysertacja składa się ze wstępu, czterech rozdziałów, zakończenia, rekomendacji, bibliografii, spisu analizowanych materiałów prasowych, spisu tabel i wykresów oraz streszczenia. Struktura dysertacji jest spójna, uporządkowana i odpowiednia dla pracy o charakterze badawczym.

Pierwszy rozdział rozprawy pt. *Uwarunkowania. Język. Konteksty* przedstawia szeroki kontekst uwarunkowań społecznych wpływających na rozumienie lasu i leśnictwa. W tej części pracy omówiono uwarunkowania kognitywne umożliwiające odbiór i rozumienie tekstu, stanowiące łącznik pomiędzy wypowiedziami formułowanymi w przestrzeni medialnej a sposobem ich odbioru. Na szczególne podkreślenie zasługuje sposób ujęcia języka, który w analizowanym materiale nie pełni wyłącznie funkcji opisowej, lecz uczestniczy w konstruowaniu znaczeń, hierarchizowaniu wartości oraz legitymizowaniu określonych sposobów postrzegania problematyki leśnej.

W rozdziale przedstawiono charakterystykę kultur łowiecko-zbierackiej i agrarnej, a także związanych z nimi praktyk kulturowych. Omówiono również historyczne konteksty kształtujące polską kulturę, historię i tożsamość narodową, powiązane z dziejami korzystania z zasobów leśnych. Znajomość tych czynników ułatwia zrozumienie znaczenia analizowanego zagadnienia, a tym samym intensywności interakcji zachodzących pomiędzy uczestnikami dyskursu.

W drugim rozdziale pt. *Dyskurs medialny. Pojęcia, problemy, perspektywy badawcze* Autorka dokonała przeglądu wiedzy teoretycznej dotyczącej dyskursu oraz metod jego badania. Przeprowadzono również operacjonalizację podstawowych pojęć związanych z tematyką badawczą oraz osadzono je w przyjętym paradygmacie analizy. Przedstawiono koncepcje Pierre’a Bourdieu, Michela Foucaulta oraz Jürgena Habermasa, których refleksje stanowią istotne zaplecze teoretyczne Krytycznej Analizy Dyskursu. Z uwagi na to, że przedmiotem pracy jest dyskurs medialny, w rozdziale drugim przedstawiono również zarys historii powstawania mediów masowych oraz omówiono ich rolę w kształtowaniu sfery publicznej.

Rozdział trzeci pt. *Metody badawcze i przedmioty badawcze* przedstawia i charakteryzuje podejście badawcze zastosowane w pracy, tj. Historyczną Analizę Dyskursu. W ramach analizy jakościowej HAD koncentruje się na identyfikowaniu i interpretowaniu strategii dyskursywnych ujawniających się w tekstach oraz toposów możliwych do wyodrębnienia na ich podstawie. Z tego względu w tej części rozprawy przedstawiono charakterystykę strategii dyskursywnych i toposów. Przyjęte ramy analityczne opierają się na pracach Ruth Wodak.

Ponadto w rozdziale dokonano charakterystyki materiału badawczego i uzasadniono jego wybór, przedstawiono sposób selekcji materiału i przygotowania danych, a także omówiono poszczególne etapy ich analizy.

Czwarty rozdział pt. *Analiza dyskursu prasowego o lasach w Polsce* przedstawia wyniki krytycznej analizy dyskursu tytułów prasowych stanowiących korpus badawczy pracy. Rezultaty analizy zaprezentowano w podziale na przedziały czasowe, odrębnie dla

każdego analizowanego tytułu. Ze względu na różnice w sytuacji społeczno-politycznej państwa w latach 2023 i 2024 w pracy przedstawiono również charakterystykę dyskursu prasowego właściwego dla poszczególnych lat objętych analizą.

W rozdziale podjęto próbę jakościowej analizy dyskursu charakterystycznego dla poszczególnych rodzajów i tytułów mediów, uzupełniając ją szczegółowymi studiami przypadków obejmującymi artykuły lub fragmenty tekstów charakterystyczne dla danego medium bądź zawierające kluczowe z perspektywy HAD elementy. Analiza poszczególnych strategii dyskursywnych oraz ujawnionych toposów wymagała szerokiego omówienia kontekstowego, dlatego w toku analizy wielokrotnie odwoływano się do założeń przedstawionych w rozdziale pierwszym, poświęconym uwarunkowaniom i kontekstom analizowanego dyskursu.

W ostatniej części rozprawy dokonano podsumowania przeprowadzonych analiz oraz studiów krytycznych nad korpusem badawczym, a także przedstawiono odpowiedzi na postawione pytania badawcze i dokonano weryfikacji hipotezy badawczej.

Krytyczny sposób analizowania zjawisk społecznych prowadzi również do formułowania zaleceń służących poprawie jakości debaty publicznej. Z tego względu w pracy zawarto rekomendacje zmierzające do przekształcenia dyskursu medialnego dotyczącego lasów w kierunku bardziej konstruktywnej i mniej zdominowanej przez komunikację konfliktową debaty. Ostatecznie jednak możliwość wykorzystania wyników pracy w praktyce zależy od woli i gotowości głównych aktorów debaty do podejmowania takich zmian.

Pytania i hipotezy badawcze

Głównym problemem badawczym niniejszej rozprawy jest diagnoza charakteru i struktury medialnego dyskursu o lasach w Polsce oraz identyfikacja obecnych w nim relacji władzy i reprezentacji ideologicznych dotyczących gospodarki leśnej i konfliktów wokół lasów. Celem pracy jest rekonstrukcja i interpretacja mechanizmów komunikacyjnych kształtujących ten dyskurs z perspektywy Krytycznej Analizy Dyskursu (KAD).

Szczegółowe cele obejmują: identyfikację aktorów uczestniczących w dyskursie, analizę dominujących tematów i problemów, rozpoznanie stosowanych strategii dyskursywnych oraz analizę sposobów konstruowania wizerunku własnego i oponentów. Cele te mają wymiar eksploracyjny, opisowy i eksplanacyjny.

W związku z powyższym sformułowano następujące pytania badawcze:

- Jacy aktorzy społeczni uczestniczą w prasowym dyskursie o lasach w Polsce?
- Jakie tematy i problemy w nim dominują?
- Jakie strategie dyskursywne wykorzystują uczestniczący w nim aktorzy?
- W jaki sposób konstruują oni wizerunek własny i swoich oponentów?

Hipoteza badawcza zakłada, że w latach 2023–2024 dyskurs prasowy o lasach w Polsce miał charakter spolaryzowany, był kształtowany przez interesy poszczególnych aktorów politycznych i społecznych oraz charakteryzował się wysokim poziomem

konfliktowości i ograniczoną zdolnością do tworzenia przestrzeni deliberacyjnej sprzyjającej budowaniu konsensusu społecznego.

Badanie osadzono w paradygmacie Krytycznej Analizy Dyskursu, wykorzystując Historyczną Analizę Dyskursu (HAD; ang. *Discourse-Historical Approach*, DHA) rozwijaną przez Ruth Wodak. Podejście to ma charakter interdyscyplinarny i umożliwia analizę dyskursu z uwzględnieniem jego kontekstu historycznego, społecznego i politycznego. W analizie szczególną uwagę poświęcono strategiom dyskursywnym, sposobom argumentacji, toposom oraz środkom językowym wykorzystywanym do konstruowania znaczeń i reprezentowania aktorów społecznych.

Zgodnie z założeniami HAD proces badawczy ma charakter rekurencyjny i obejmuje m.in. przegląd literatury, gromadzenie danych i informacji kontekstowych, selekcję oraz przygotowanie materiału, analizę jakościową i studia przypadków, a następnie formułowanie krytyki i wniosków. Przyjęcie tej perspektywy pozwala analizować nie tylko treść przekazów medialnych, lecz również mechanizmy konstruowania znaczeń, reprezentowania aktorów oraz legitymizowania określonych stanowisk w debacie publicznej.

Założenia metodologiczne

Metodologicznie dysertacja opiera się na Historycznej Analizie Dyskursu (HAD), co należy uznać za wybór zasadniczo adekwatny do przedmiotu badań. Zastosowanie tej metody pozwala analizować nie tylko warstwę językową badanych tekstów, lecz także ich uwarunkowania społeczne, kulturowe, historyczne i polityczne. Jest to szczególnie uzasadnione w przypadku badań nad sposobami przedstawiania lasów, które stanowią przedmiot różnych, często konkurencyjnych sposobów interpretacji w dyskursie publicznym.

Pozytywnie należy ocenić wyodrębnienie w pracy komponentów HAD oraz poziomów kontekstu. Świadczy to o próbie uporządkowania procedury badawczej i powiązania analizy tekstów z ich szerszym kontekstem. Istotną zaletą jest również określenie materiału badawczego oraz przedstawienie przebiegu analizy w osobnym rozdziale metodologicznym.

Jednocześnie metodologia wymaga szczególnie uważnej oceny pod kątem operacjonalizacji przyjętej metody. Samo zadeklarowanie zastosowania Historycznej Analizy Dyskursu nie jest wystarczające. Należy oczekiwać precyzyjnego określenia, jakie elementy tekstów były analizowane, według jakich kryteriów je wyodrębniano oraz w jaki sposób przechodzono od obserwacji językowych do szerszych wniosków dotyczących dyskursu.

Wątpliwości może budzić również dobór korpusu badawczego. Analiza materiałów z czterech tytułów prasowych z lat 2023–2024 daje interesującą możliwość porównania różnych sposobów konstruowania obrazu lasu, jednak wymaga szczegółowego uzasadnienia. Powinny zostać jasno przedstawione kryteria wyboru poszczególnych

tytułów, artykułów, okresu badawczego oraz liczebności materiału. Istotne jest również rozstrzygnięcie, czy analizowany korpus ma charakter reprezentatywny, czy jest doбором celowym, służącym jakościowej analizie wybranych przypadków.

Z metodologicznego punktu widzenia ważne jest także zachowanie rozróżnienia między analizą materiału a interpretacją badacza. W przypadku analizy dyskursu istnieje ryzyko nadinterpretacji, dlatego wnioski powinny być każdorazowo wyraźnie zakotwiczone w materiale źródłowym i wynikać z zastosowanych kategorii analitycznych.

Za wartościowe należy uznać zestawienie materiału z dwóch kolejnych lat oraz porównanie czterech różnych tytułów prasowych. Tak skonstruowany materiał stwarza możliwość identyfikowania zarówno stałych elementów dyskursu, jak i zmian zachodzących w sposobach przedstawiania problematyki lasów.

Ogólna ocena metodologii jest pozytywna, ponieważ przyjęta metoda odpowiada charakterowi problemu badawczego i umożliwia wieloaspektową analizę materiału. Jednocześnie jej wartość naukowa zależy w dużej mierze od stopnia precyzji zastosowania HAD: jasności procedury badawczej, transparentności doboru korpusu, konsekwencji w stosowaniu kategorii analitycznych oraz ścisłego powiązania wniosków z analizowanym materiałem.

Na szczególną uwagę zasługują przedstawione w dysertacji rekomendacje, które stanowią swoiste dopełnienie części analitycznej i są spójne z założeniami Krytycznej Analizy Dyskursu. Na uwagę zasługują postulaty dotyczące zwiększenia pluralizmu, uwzględnienia perspektywy społeczności lokalnych i środowisk naukowych oraz ograniczania retoryki polaryzującej.

Jednocześnie część rekomendacji ma charakter dość normatywny i wykracza poza bezpośrednie ustalenia wynikające z analizy materiału. Warto byłoby zatem wyraźniej wskazać, które postulaty wynikają bezpośrednio z przeprowadzonych badań, a które stanowią szerszą propozycję Autorki dotyczącą pożądanego kształtu debaty publicznej.

Baza źródłowa

Bibliografia rozprawy jest obszerna i w znacznej mierze odpowiada interdyscyplinarnemu charakterowi podjętej problematyki. Liczy ponad 30 stron. Obejmuje literaturę teoretyczną i metodologiczną z zakresu Krytycznej Analizy Dyskursu, a także publikacje dotyczące komunikowania społecznego i politycznego, mediów, socjologii, psychologii społecznej oraz problematyki leśnej. Na szczególne podkreślenie zasługuje obecność prac Ruth Wodak, Martina Reisigla, Normana Fairclougha i Teuna van Dijka oraz opracowań poświęconych dyskursom związanym z lasami i konfliktem wokół Puszczy Białowieskiej.

Szeroki zakres bibliografii stanowi niewątpliwie walor rozprawy, choć miejscami prowadzi do rozproszenia zaplecza teoretycznego. Dotyczy to zwłaszcza licznych publikacji z zakresu teorii mitu, symboliki, religii, psychologii poznawczej i neuronauki, których przydatność zależy od stopnia ich faktycznego wykorzystania w analizie.

Pewne zastrzeżenia budzi również struktura netografii, obejmującej źródła o zróżnicowanym statusie – od publikacji instytucjonalnych i prasowych po Wikipedię, YouTube czy media społecznościowe. Zasadne byłoby wyraźniejsze rozróżnienie literatury naukowej, źródeł empirycznych oraz materiałów pomocniczych. Podobnego uporządkowania wymaga oddzielenie literatury przedmiotu od korpusu analizowanych tekstów prasowych.

Bibliografia wymaga ponadto ujednolicenia pod względem formalnym i redakcyjnym. Uchybienia te nie podważają jej wartości merytorycznej, wskazują jednak na potrzebę końcowej korekty i uporządkowania wykazu źródeł.

Ogólnie bibliografię należy ocenić jako bogatą i adekwatną do przedmiotu rozprawy, przy czym jej główne mankamenty dotyczą nadmiernego zróżnicowania zaplecza teoretycznego oraz niewystarczającej hierarchizacji i standaryzacji źródeł.

Konkluzja

Podsumowując, należy stwierdzić, że rozprawa doktorska mgr Małgorzaty Kaczorowskiej stanowi wartościowe, aktualne i oryginalne opracowanie naukowe poświęcone analizie dyskursu prasowego na temat lasów w Polsce w latach 2023–2024. Podjęta problematyka ma istotne znaczenie poznawcze i społeczne, ponieważ odnosi się do sposobów konstruowania znaczeń, reprezentowania aktorów społecznych oraz ujawniania się relacji władzy i konfliktów interesów w przestrzeni współczesnego dyskursu publicznego.

Za istotny walor rozprawy należy uznać właściwe powiązanie problematyki badawczej z przyjętymi założeniami teoretycznymi i metodologicznymi. Zastosowanie Krytycznej Analizy Dyskursu, a w szczególności Historycznej Analizy Dyskursu, pozwoliło Autorce uwzględnić zarówno językowy wymiar analizowanych przekazów, jak i ich szerszy kontekst społeczny, polityczny, kulturowy i historyczny. Dobór materiału empirycznego obejmującego cztery ogólnopolskie tytuły prasowe oraz dwa kolejne lata stwarza możliwość uchwycenia zróżnicowanych sposobów przedstawiania problematyki leśnej i zmian zachodzących w analizowanym dyskursie.

Na pozytywną ocenę zasługuje również rozległa baza źródłowa, wykorzystanie dorobku najważniejszych przedstawicieli Krytycznej Analizy Dyskursu, konsekwentne odwoływanie się do kategorii strategii dyskursywnych i toposów oraz próba powiązania wyników analizy tekstów z szerszymi procesami zachodzącymi w przestrzeni publicznej. Wartość rozprawy zwiększają także sformułowane przez Autorkę rekomendacje odnoszące się do jakości debaty publicznej i sposobów komunikowania kwestii związanych z lasami.

Jednocześnie w recenzowanej rozprawie można wskazać pewne kwestie wymagające doprecyzowania lub korekty. Dotyczą one przede wszystkim stopnia operacjonalizacji Historycznej Analizy Dyskursu, transparentności kryteriów doboru korpusu, wyraźnego rozgraniczenia ustaleń wynikających bezpośrednio z analizy materiału od szerszych interpretacji oraz uporządkowania i ujednolicenia bibliografii i netografii.

Uwagi te mają jednak przede wszystkim charakter metodologiczny i redakcyjny i nie podważają zasadniczej wartości poznawczej rozprawy ani znaczenia uzyskanych wyników.

Całościowa ocena rozprawy pozwala stwierdzić, że Autorka podjęła istotny problem naukowy, właściwie sformułowała cele i pytania badawcze, zastosowała adekwatne podejście metodologiczne oraz przeprowadziła samodzielną analizę obszernego materiału empirycznego. Rozprawa świadczy o znajomości literatury przedmiotu, umiejętności prowadzenia samodzielnych badań naukowych oraz zdolności do krytycznej interpretacji analizowanych zjawisk.

Autorka wykazała się umiejętnością samodzielnego prowadzenia pracy naukowej, właściwego formułowania problemów badawczych, doboru adekwatnych metod i narzędzi badawczych oraz prowadzenia analizy materiału empirycznego.

Mając na uwadze powyższe rozważania, stwierdzam, iż rozprawa doktorska mgr Małgorzaty Kaczorowskiej pt. „Analiza dyskursu prasowego na temat lasów w Polsce w latach 2023–2024. Perspektywa krytyczna” spełnia wymagania określone w art. 187 ust. 1–2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668, z późn. zm.). W związku z powyższym wnioskuję o dopuszczenie rozprawy do dalszego postępowania w sprawie nadania stopnia naukowego doktora.

Małgorzata Podolak

